ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΟΔΗΓΙΑ 2014/111/ΕΕ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 17ης Δεκεμβρίου 2014

για την τροποποίηση της οδηγίας 2009/15/ΕΚ σχετικά με την έγκριση ορισμένων κωδίκων και συναφών τροποποιήσεων ορισμένων συμβάσεων και πρωτοκόλλων από τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (ΔΝΟ)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2009/15/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και ελέγχου πλοίων και για τις συναφείς δραστηριότητες των ναυτικών αρχών ([1]), και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο,

Ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία ελέγχου της συμβατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2099/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την επιτροπή ασφάλειας στη ναυτιλία και πρόληψης της ρύπανσης από τα πλοία (COSS) ([2]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2099/2002, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή συνεργάζονται για να ορίσουν, ανάλογα με την περίπτωση, κοινή θέση ή προσέγγιση στους αρμόδιους διεθνείς φορείς με στόχο τον περιορισμό των κινδύνων σύγκρουσης μεταξύ της ναυτιλιακής νομοθεσίας της Ένωσης και διεθνών νομοθετημάτων.

(2) Η οδηγία 2009/15/ΕΚ, μαζί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 391/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]), αποτελεί συνεκτικό νομοθέτημα όταν οι δραστηριότητες των αναγνωρισμένων οργανισμών ρυθμίζονται με συνεκτικό τρόπο σύμφωνα με τις ίδιες αρχές και τους ίδιους ορισμούς. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/15/ΕΚ, εάν κράτος μέλος αποφασίσει για τα πλοία που φέρουν τη σημαία του να εξουσιοδοτήσει έναν οργανισμό να εκτελεί για λογαριασμό του επιθεωρήσεις και ελέγχους που σχετίζονται με θεσμοθετημένα πιστοποιητικά, αναθέτει τα καθήκοντα αυτά μόνον σε αναγνωρισμένο οργανισμό ο οποίος, σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο ζ) της εν λόγω οδηγίας, νοείται ως οργανισμός αναγνωρισμένος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 391/2009. Επομένως, οι κανόνες βάσει των οποίων οι οικείοι οργανισμοί αναγνωρίζονται έχουν αντίκτυπο και στις δύο πράξεις.

(3) Ως «διεθνείς συμβάσεις», όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 2009/15/ΕΚ, νοούνται η Διεθνής Σύμβαση για την Ασφάλεια της Ζωής στη Θάλασσα της 1ης Νοεμβρίου 1974 (SOLAS 74), εξαιρουμένου του κεφαλαίου XI-2 του παραρτήματος της, η Διεθνής Σύμβαση περί γραμμών φορτώσεως πλοίων της 5ης Απριλίου 1966 και η Διεθνής Σύμβαση για την πρόληψη της ρύπανσης από τα πλοία της 2ας Νοεμβρίου 1973 (MARPOL), καθώς και τα σχετικά με τις συμβάσεις αυτές πρωτόκολλα και τροποποιήσεις και οι συναφείς κώδικες που έχουν υποχρεωτικό χαρακτήρα σε όλα τα κράτη μέλη στην επικαιροποιημένη έκδοσή τους.

(4) Η Συνέλευση του ΔΝΟ στην 28η σύνοδό της ενέκρινε κώδικα εφαρμογής των πράξεων του ΔΝΟ (Κώδικας III), όπως αυτός ορίζεται στο ψήφισμα Α. 1070(28) του ΔΝΟ της 4ης Δεκεμβρίου 2013, καθώς και τροποποιήσεις στη σύμβαση περί γραμμών φορτώσεως, ώστε να καταστεί υποχρεωτικός ο Κώδικας III, μαζί με σχετικό σύστημα ελέγχου του κράτους σημαίας, όπως ορίζεται στο ψήφισμα Α.1083(28) του ΔΝΟ της 4ης Δεκεμβρίου 2013.

(5) Η Επιτροπή Προστασίας του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος του ΔΝΟ (MEPC), στην 66η σύνοδό της, ενέκρινε τροποποιήσεις στο πρωτόκολλο του 1978 της σύμβασης MARPOL, όπως διατυπώνεται στο ψήφισμα MEPC.246(66) της 4ης Απριλίου 2014, καθώς και στο πρωτόκολλο της σύμβασης MARPOL του 1997, όπως τροποποιήθηκε με το σχετικό πρωτόκολλο του 1978, όπως ορίζεται στο ψήφισμα MEPC.247(66), της 4ης Απριλίου 2014, ώστε να καταστεί υποχρεωτικός ο Κώδικας III, μαζί με σχετικό σύστημα ελέγχου του κράτους σημαίας.

([1]) ΕΕ L 131 της 28.5.2009, σ. 47.
([2]) ΕΕ L 324 της 29.11.2002, σ. 1.
([3]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 391/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και ελέγχου πλοίων (ΕΕ L 131 της 28.5.2009, σ. 11).

(6) Η Επιτροπή Προστασίας του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος του ΔΝΟ (MEPC) στην 93η σύνοδό της ενέκρινε τροποποιήσεις στη σύμβαση SOLAS, όπως διατυπώνεται στο ψήφισμα MEPC.366(93) της 22ας Μαΐου 2014, καθώς και στο πρωτόκολλο της σύμβασης περί γραμμών φορτώσεως του 1988, όπως ορίζεται στο ψήφισμα MEPC.375(93) της 22ας Μαΐου 2014, ώστε να καταστεί υποχρεωτικός ο Κώδικας ΙΙΙ, μαζί με σχετικό σύστημα ελέγχου του κράτους σημαίας.

(7) Η MEPC στην 65η σύνοδό της και η MSC στην 92η σύνοδό της ενέκριναν κώδικα του ΔΝΟ για τους αναγνωρισμένους οργανισμούς (Κώδικας ΑΟ), όπως ορίζεται στο ψήφισμα MSC.349(92) της 21ης Ιουνίου 2013.

(8) Η MEPC στην 65η σύνοδό της ενέκρινε τροποποιήσεις στο πρωτόκολλο της σύμβασης MARPOL του 1978, ώστε να καταστεί υποχρεωτικός ο Κώδικας ΑΟ, όπως διατυπώνεται στο ψήφισμα MEPC.238(65) της 17ης Μαΐου 2013.

(9) Η MEPC στην 92η σύνοδό της ενέκρινε τροποποιήσεις στο πρωτόκολλο της σύμβασης περί γραμμών φορτώσεως του 1988, ώστε να καταστεί υποχρεωτικός ο Κώδικας ΑΟ, όπως διατυπώνεται στο ψήφισμα MEPC.350(92) και στο ψήφισμα MSC.356(92) της 21ης Ιουνίου 2013.

(10) Ο Κώδικας ΙΙΙ και ο Κώδικας ΑΟ αναμένεται, συνεπώς, να τεθούν σε ισχύ κατά τη διάρκεια της περιόδου από 1 Ιανουαρίου 2015 έως 1 Ιανουαρίου 2018 σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες για την έγκριση, την επικύρωση και την έναρξη ισχύος των τροποποιήσεων κάθε αντίστοιχης σύμβασης του ΔΝΟ.

(11) Στις 13 Μαΐου 2013, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2013/268/ΕΕ του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση που θα ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (ΔΝΟ) ως προς τη θέσπιση ορισμένων Κωδίκων και συναφών τροποποιήσεων ορισμένων συμβάσεων και πρωτοκόλλων ([1]). Σύμφωνα με το άρθρο 5 της εν λόγω απόφασης, το Συμβούλιο εξουσιοδότησε τα κράτη μέλη να παράσχουν τη συγκατάθεσή τους να δεσμευτούν, προς το συμφέρον της Ένωσης και με την επιφύλαξη της δήλωσης που παρατίθεται στο παράρτημα της εν λόγω απόφασης, από τις τροποποιήσεις που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις (4) έως (9) της παρούσας οδηγίας.

(12) Η δήλωση που έχει προσαρτηθεί στην απόφαση 2013/268/ΕΕ του Συμβουλίου ορίζει ότι τα κράτη μέλη θεωρούν ότι ο Κώδικας ΙΙΙ και ο Κώδικας ΑΟ περιέχουν δέσμη ελάχιστων απαιτήσεων τις οποίες μπορούν να επεξεργαστούν και να βελτιώσουν τα κράτη, ανάλογα με την περίπτωση, για την ενίσχυση της ασφάλειας στη θάλασσα και την προστασία του περιβάλλοντος.

(13) Ορίζει επίσης ότι καμία διάταξη του Κώδικα ΙΙΙ και του Κώδικα ΑΟ δεν ερμηνεύεται με σκοπό την καθ'οιονδήποτε τρόπο περιστολή ή τον περιορισμό της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων των κρατών μελών βάσει της ενωσιακής νομοθεσίας όσον αφορά τον ορισμό των «θεσμοθετημένων πιστοποιητικών» και των «πιστοποιητικών κλάσης», του πεδίου εφαρμογής των υποχρεώσεων και των κριτηρίων που έχουν καθορισθεί για τους αναγνωρισμένους οργανισμούς, καθώς και των καθηκόντων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όσον αφορά την αναγνώριση, την αξιολόγηση και, ανάλογα με την περίπτωση, την επιβολή διορθωτικών μέτρων ή κυρώσεων σε αναγνωρισμένους οργανισμούς. Στην ίδια δήλωση αναφέρεται ότι, σε περίπτωση ελέγχου του ΔΝΟ, τα κράτη μέλη δηλώνουν ότι επαληθεύεται μόνον η συμμόρφωση προς τις διατάξεις των διεθνών συμβάσεων τις οποίες έχουν αποδεχθεί τα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων των όρων της εν λόγω δήλωσης.

(14) Στο πλαίσιο της έννομης τάξης της Ένωσης, το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2009/15/ΕΚ, καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 391/2009, περιέχει παραπομπές στις «διεθνείς συμβάσεις», όπως περιγράφονται στην αιτιολογική σκέψη (3). Εν προκειμένω, οι τροποποιήσεις των συμβάσεων του ΔΝΟ ενσωματώνονται αυτόματα στην ενωσιακή νομοθεσία όταν αρχίζουν να ισχύουν σε διεθνές επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων των συναφών υποχρεωτικών κωδίκων, όπως ο Κώδικας ΙΙΙ και ο Κώδικας ΑΟ, οι οποίοι, ως εκ τούτου, αποτελούν μέρος των πράξεων του ΔΝΟ που σχετίζονται με την εφαρμογή της οδηγίας 2009/15/ΕΚ.

(15) Οι τροποποιήσεις των διεθνών συμβάσεων επιτρέπεται, ωστόσο, να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της ενωσιακής ναυτιλιακής νομοθεσίας σύμφωνα με τη διαδικασία ελέγχου της συμβατότητας, εάν πληρούν τουλάχιστον ένα από τα δύο κριτήρια του άρθρου 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2099/2002.

(16) Η Επιτροπή αξιολόγησε τις τροποποιήσεις των συμβάσεων του ΔΝΟ σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2099/2002 και εντόπισε ορισμένες διαφορές μεταξύ, αφενός, του Κώδικα ΙΙΙ και του Κώδικα ΑΟ, και, αφετέρου, της οδηγίας 2009/15/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 391/2009.

([1]) ΕΕ L 155 της 7.6.2013, σ. 3.

(17) Πρώτον, η παράγραφος 16.1 του μέρους 2 του Κώδικα ΙΙΙ προβλέπει κατάλογο ελάχιστων πόρων και διαδικασιών που πρέπει να καθιερώσουν τα κράτη σημαίας, συμπεριλαμβανομένης της πρόβλεψης διοικητικών οδηγιών σχετικών, μεταξύ άλλων, με τα πιστοποιητικά κλάσης του πλοίου που απαιτούνται από το κράτος σημαίας για την απόδειξη της συμμόρφωσης με τις δομικές, μηχανικές, ηλεκτρολογικές ή/και άλλες απαιτήσεις διεθνούς σύμβασης της οποίας το κράτος σημαίας είναι συμβαλλόμενο μέρος ή της συμμόρφωσης με απαίτηση εθνικού κανονισμού του κράτους σημαίας. Εντούτοις, όπως περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη (21) κατωτέρω, η ενωσιακή νομοθεσία κάνει διάκριση μεταξύ θεσμοθετημένων πιστοποιητικών και πιστοποιητικών κλάσης. Τα τελευταία αυτά έγγραφα είναι ιδιωτικού χαρακτήρα και δεν είναι ούτε πράξεις κράτους σημαίας ούτε εκδίδονται για λογαριασμό κράτους σημαίας. Αυτή η διάταξη του Κώδικα ΙΙΙ αναφέρεται πράγματι στη σύμβαση SOLAS, κεφάλαιο ΙΙ-1 μέρος Α-1 κανονισμός 3-1, το οποίο προβλέπει ότι τα πλοία σχεδιάζονται, κατασκευάζονται και συντηρούνται σύμφωνα με τις δομικές, μηχανικές και ηλεκτρολογικές απαιτήσεις του νηογνώμονα ο οποίος έχει αναγνωρισθεί από τη διοικητική αρχή σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού XI-1/1. 1. Η σύμβαση SOLAS ορίζει με σαφήνεια το πλοίο ή τη νομική του εκπροσώπηση έναντι του κράτους σημαίας ως το αντικείμενο της απαίτησης αυτής. Επιπλέον, όταν αναγνωρισμένος οργανισμός ενεργεί ως νηογνώμονας, εκδίδει πιστοποιητικά κλάσης του πλοίου σύμφωνα με τους δικούς του κανόνες και διαδικασίες, προϋποθέσεις και ιδιωτικές συμβατικές ρυθμίσεις, των οποίων το κράτος σημαίας δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος. Ως εκ τούτου, η εν λόγω διάταξη του Κώδικα ΙΙΙ αντιβαίνει την οριοθέτηση της κλάσης και των θεσμοθετημένων δραστηριοτήτων που καθορίζονται στην κείμενη νομοθεσία της ΕΕ.

(18) Δεύτερον, σύμφωνα με την παράγραφο 18.1 του μέρους 2 του Κώδικα ΙΙΙ, το κράτος σημαίας απαιτείται να ορίσει, «*όσον αφορά μόνον τα πλοία που φέρουν τη σημαία του*», ότι ο αναγνωρισμένος οργανισμός διαθέτει κατάλληλους πόρους, από άποψη τεχνικής, διοικητικής και ερευνητικής ικανότητας, για να εκτελεί τα καθήκοντα που του ανατίθενται. Αντιθέτως, δυνάμει της ενωσιακής νομοθεσίας η πτυχή αυτή θεωρείται απαίτηση για την αναγνώριση, όπως περιλαμβάνεται στο κριτήριο Α.3 του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 391/2009, και αφορά το σύνολο του στόλου στην κλάση του σχετικού οργανισμού, χωρίς να γίνεται διάκριση με βάση τη σημαία. Εάν η ανωτέρω διάταξη του Κώδικα ΙΙΙ ενσωματωνόταν στην ενωσιακή νομοθεσία, η εφαρμογή του κριτηρίου Α.3 του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 391/2009 για τις επιδόσεις του αναγνωρισμένου οργανισμού θα περιοριζόταν μόνον στα πλοία που φέρουν τη σημαία κρατών μελών, σε αντίθεση με τις απαιτήσεις που ισχύουν επί του παρόντος.

(19) Τρίτον, η παράγραφος 19 του μέρους 2 του Κώδικα ΙΙΙ εισάγει απαγόρευση για κράτος σημαίας να αναθέτει στους αναγνωρισμένους οργανισμούς του να εφαρμόζουν σε πλοία, εκτός εκείνων που δικαιούνται να φέρουν τη σημαία του, οιεσδήποτε απαιτήσεις σχετικές, μεταξύ άλλων, με τους κανόνες ταξινόμησης, τις απαιτήσεις ή τις διαδικασίες. Σύμφωνα με την οδηγία 2009/15/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτούν μόνον έναν οργανισμό να ενεργεί εξ ονόματός τους για τη θεσμοθετημένη πιστοποίηση του στόλου τους, εφόσον ο εν λόγω οργανισμός είναι αναγνωρισμένος και παρακολουθείται για τον σκοπό αυτόν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 391/2009. Εν προκειμένω, οι ίδιοι οι αναγνωρισμένοι οργανισμοί πρέπει να συμμορφώνονται με ορισμένες απαιτήσεις για τις σχετικές δραστηριότητές τους σε όλα τα ταξινομημένα πλοία τους, ανεξαρτήτως σημαίας. Αυτό σχετίζεται ιδίως με τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 391/2009, καθώς και με άλλες υποχρεώσεις, και ιδίως τις υποχρεώσεις του άρθρου 10 παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού. Εάν η ανωτέρω διάταξη του Κώδικα ΙΙΙ ενσωματωνόταν στην ενωσιακή νομοθεσία, θα περιοριζόταν την εφαρμογή των υφιστάμενων απαιτήσεων αναγνώρισης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 391/2009, μεταξύ άλλων εάν προκρίνουν κανόνες, απαιτήσεις και διαδικασίες για τις επιδόσεις του αναγνωρισμένου οργανισμού μόνον όσον αφορά πλοία που φέρουν τη σημαία κρατών μελών.

(20) Τέταρτον, κατά το τμήμα 1.1 του μέρους 2 του Κώδικα ΑΟ, ως «αναγνωρισμένος οργανισμός» νοείται οργανισμός που αξιολογείται από το κράτος σημαίας και κρίθηκε ότι πληροί το μέρος 2 του Κώδικα ΑΟ. Αντιθέτως, κατά το άρθρο 2 στοιχείο ζ) της οδηγίας 2009/15/ΕΚ, ως αναγνωρισμένος οργανισμός νοείται «*ο οργανισμός που έχει αναγνωριστεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 391/2009*». Με βάση την αξιολόγηση της Επιτροπής στις αιτιολογικές σκέψεις (21) έως (23), φαίνεται ότι αρκετές διατάξεις του μέρους 2 του Κώδικα ΑΟ είναι ασυμβίβαστες με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 391/2009. Συνεπώς, αναγνωρισμένος οργανισμός όπως ορίζεται στον Κώδικα ΑΟ δεν θα πληρούσε όλες τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 391/2009 και δεν θα ανταποκρινόταν επομένως στον ορισμό του αναγνωρισμένου οργανισμού κατά την ενωσιακή νομοθεσία.

(21) Πέμπτον, κατά το τμήμα 1.3 του μέρους 2 του Κώδικα ΑΟ, ως «θεσμοθετημένη πιστοποίηση και υπηρεσίες» νοείται μία ενιαία κατηγορία δραστηριοτήτων την οποία έχει δικαίωμα να αναλαμβάνει αναγνωρισμένος οργανισμός για λογαριασμό του κράτους της σημαίας, συμπεριλαμβανομένης της έκδοσης πιστοποιητικών σχετικών με θεσμοθετημένες απαιτήσεις και απαιτήσεις όσον αφορά την κλάση. Αντιθέτως, στους ορισμούς τους άρθρου 2 στοιχεία θ) και ια) της οδηγίας 2009/15/ΕΚ γίνεται σαφής διαχωρισμός μεταξύ «θεσμοθετημένων πιστοποιητικών», τα οποία εκδίδονται από το κράτος σημαίας ή για λογαριασμό του σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις, και των «πιστοποιητικών κλάσης», τα οποία είναι έγγραφα που εκδίδει αναγνωρισμένος οργανισμός υπό την ιδιότητά του ως νηογνώμονας και πιστοποιούν την καταλληλότητα πλοίου για συγκεκριμένη χρήση ή υπηρεσία, σύμφωνα με τους κανόνες και τις διαδικασίες που έχει καθορίσει και δημοσιοποιήσει ο συγκεκριμένος αναγνωρισμένος οργανισμός. Επομένως, σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία, τα θεσμοθετημένα πιστοποιητικά και τα πιστοποιητικά κλάσης είναι διακριτά και διαφορετικής φύσης. Συγκεκριμένα, τα θεσμοθετημένα πιστοποιητικά έχουν δημόσιο χαρακτήρα, ενώ τα πιστοποιητικά κλάσης είναι ιδιωτικού χαρακτήρα, διότι εκδίδονται από τον νηογνώμονα σύμφωνα με τους δικούς του κανόνες, διαδικασίες και προϋποθέσεις. Επομένως, τα πιστοποιητικά ταξινόμησης που εκδίδει αναγνωρισμένος οργανισμός για ένα πλοίο προκειμένου να πιστοποιηθεί η συμμόρφωσή του με τους κανόνες και τις διαδικασίες ταξινόμησης, ακόμη και όταν ελέγχεται από το κράτος σημαίας για την απόδειξη της συμμόρφωσης με τη σύμβαση SOLAS κεφάλαιο ΙΙ-Ι, Μέρος Α-1, κανονισμός 3-1, τα έγγραφα είναι

αυστηρά ιδιωτικού χαρακτήρα και δεν είναι ούτε νομικές πράξεις του κράτους σημαίας, ούτε πράξεις για λογαριασμό κράτους σημαίας. Ωστόσο, στον Κώδικα ΑΟ αναφέρεται συστηματικά ότι «θεσμοθετημένη πιστοποίηση και υπηρεσίες» πραγματοποιούνται από τον ΑΟ «*για λογαριασμό του κράτους σημαίας*», το οποίο αντιβαίνει τη νομική διάκριση που έχει θεσπισθεί με την ενωσιακή νομοθεσία. Παρά την αντίφαση αυτή, εάν αυτή η διάταξη του Κώδικα ΑΟ γίνει δεκτή ως κανόνας στην έννομη τάξη της Ένωσης, ενέχει τον έκδηλο κίνδυνο να μην είναι δυνατόν πλέον να επιβληθούν στην Ένωση οι απαιτήσεις αναγνώρισης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 391/2009, οι οποίες αφορούν το σύνολο των δραστηριοτήτων του οργανισμού, ανεξαρτήτως της σημαίας. Εξαιτίας του δεσμού μεταξύ των δύο νομοθετημάτων όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη (2), ο κίνδυνος αυτός αφορά και την οδηγία 2009/15/ΕΚ.

(22) Έκτον, το τμήμα 3.9.3.1 του μέρους 2 του Κώδικα ΑΟ προβλέπει μηχανισμό συνεργασίας μεταξύ αναγνωρισμένων οργανισμών με μόνο πλαίσιο εκείνο που έχει καθορίσει το κράτος σημαίας για τις διαδικασίες τυποποίησης που αφορούν τη θεσμοθετημένη πιστοποίηση και υπηρεσίες για το κράτος σημαίας, ανάλογα με την περίπτωση· ενώ το τμήμα 3.9.3.2 του μέρους 2 του ίδιου Κώδικα ορίζει πλαίσιο «*από κράτος σημαίας ή ομάδα κρατών σημαίας*» για τη ρύθμιση της συνεργασίας μεταξύ των οικείων αναγνωρισμένων οργανισμών για τις τεχνικές πτυχές και τις πτυχές ασφαλείας της «*θεσμοθετημένης πιστοποίησης και των υπηρεσιών πλοίων […] για λογαριασμό του(των) εν λόγω κράτους(ών) σημαίας*». Αντιθέτως, η συνεργασία μεταξύ αναγνωρισμένων οργανισμών δυνάμει της ενωσιακής νομοθεσίας διέπεται από το άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 391/2009, σύμφωνα με το οποίο οι αναγνωρισμένοι οργανισμοί πρέπει να προβαίνουν σε διαβουλεύσεις μεταξύ τους, με σκοπό τη διατήρηση της ισοδυναμίας και προκειμένου να επιτευχθεί εναρμόνιση των κανόνων και των διαδικασιών και της εφαρμογής τους, και θεσπίζεται πλαίσιο για την αμοιβαία αναγνώριση, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, των πιστοποιητικών κλάσης για υλικά, εξοπλισμό και δομικά στοιχεία. Οι δύο αυτές διαδικασίες συνεργασίας κατά το άρθρο 10 παράγραφος 1 αφορούν τις ιδιωτικές δραστηριότητες των αναγνωρισμένων οργανισμών, με την ιδιότητά τους ως νηογνωμόνων, και, ως εκ τούτου, εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις με βάση τη σημαία. Εάν οι ανωτέρω μηχανισμοί του Κώδικα ΙΙΙ ενσωματώνονταν στην ενωσιακή νομοθεσία, θα περιοριζόταν το πεδίο του πλαισίου συνεργασίας που έχει θεσπισθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 391/2009 για τις δραστηριότητες των αναγνωρισμένων οργανισμών που αφορούν μόνον τα πλοία που φέρουν τη σημαία κρατών μελών, σε αντίθεση με τις απαιτήσεις που ισχύουν επί του παρόντος.

(23) Έβδομο, το τμήμα 3.9.3.3 του μέρους 2 του Κώδικα ΑΟ είναι ταυτόσημο με την παράγραφο 19 του μέρους 2 του Κώδικα ΙΙΙ· συνεπώς, οι προβληματισμοί στην αιτιολογική σκέψη (19) ισχύουν και τη διάταξη αυτή του Κώδικα ΑΟ.

(24) Καμία διάταξη του Κώδικα ΙΙΙ ή του Κώδικα ΑΟ δεν πρέπει να δημιουργεί περιορισμούς στην ικανότητα της Ένωσης να διαμορφώνει, σύμφωνα με τις Συνθήκες και το διεθνές δίκαιο, τους κατάλληλους όρους για τη χορήγηση αναγνώρισης στους οργανισμούς που επιθυμούν να εξουσιοδοτηθούν από τα κράτη μέλη να ασκούν έλεγχο και δραστηριότητες πιστοποίησης στα πλοία για λογαριασμό τους, με σκοπό την επίτευξη των στόχων της Ένωσης, και ιδίως για την ενίσχυση της ασφάλειας στη θάλασσα και την προστασία του περιβάλλοντος.

(25) Το καθεστώς αμοιβαίας αναγνώρισης των πιστοποιητικών κλάσης για υλικά, εξοπλισμό και δομικά στοιχεία που καθορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 391/2009 είναι εφαρμοστέο μόνον εντός της Ένωσης για πλοία που φέρουν τη σημαία κράτους μέλους. Όσον αφορά τα αλλοδαπά σκάφη, η αποδοχή των πιστοποιητικών αυτών παραμένει στη διακριτική ευχέρεια των σχετικών τρίτων κρατών σημαίας κατά την άσκηση της αποκλειστικής τους αρμοδιότητας, ιδίως με βάση τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS).

(26) Με βάση την αξιολόγησή της, η Επιτροπή έκρινε ότι οι διατάξεις του Κώδικα ΙΙΙ και του Κώδικα ΑΟ που αναφέρονται στις προηγούμενες αιτιολογικές σκέψεις είναι ασυμβίβαστες με την οδηγία 2009/15/ΕΚ ή με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 391/2009 και, συνεπώς με την οδηγία 2009/15/ΕΚ λόγω του δεσμού μεταξύ των δύο νομοθετημάτων, όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη, και πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας. Συνεπώς, το άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 2009/15/ΕΚ πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(27) Επειδή ο Κώδικας ΑΟ τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2015, η παρούσα οδηγία πρέπει να αρχίσει να ισχύει όσο το δυνατόν πιο σύντομα μετά την ημερομηνία δημοσίευσής της.

(28) Η επιτροπή ασφάλειας στη ναυτιλία και την πρόληψης της ρύπανσης από τα πλοία (COSS) δεν εξέδωσε γνώμη για τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Κρίθηκε αναγκαία η έκδοση εκτελεστικής πράξης και ο πρόεδρος υπέβαλε το σχέδιο εκτελεστικής πράξης στην επιτροπή προσφυγών για περαιτέρω εξέταση. Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής προσφυγών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 2 της οδηγίας 2009/15/ΕΚ, το στοιχείο δ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) "διεθνείς συμβάσεις" η Διεθνής Σύμβαση για την Ασφάλεια της Ζωής στη Θάλασσα (SOLAS 74) της 1ης Νοεμβρίου 1974, εξαιρουμένου του κεφαλαίου XI-2 του παραρτήματός της, η Διεθνής Σύμβαση περί γραμμών φορτώσεως πλοίων της 5ης Απριλίου 1966 και η Διεθνής Σύμβαση για την πρόληψη της ρύπανσης από τα πλοία (MARPOL) της

2ας Νοεμβρίου 1973, μαζί με τα πρωτόκολλα και τις τροποποιήσεις τους, και οι συναφείς κώδικες που έχουν υποχρεωτικό χαρακτήρα σε όλα τα κράτη μέλη, εξαιρουμένων των παραγράφων 16.1, 18.1 και 19 του τμήματος 2 του Κώδικα εφαρμογής των πράξεων του ΔΝΟ, και των τμημάτων 1.1, 1.3, 3.9.3.1, 3.9.3.2 και 3.9.3.3 του τμήματος 2 του Κώδικα του ΔΝΟ στην επικαιροποιημένη τους έκδοση για τους αναγνωρισμένους οργανισμούς.»

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιανουαρίου 2016.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 17 Δεκεμβρίου 2014.

Για την Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Jean-Claude JUNCKER